

ляль всичко това въ кристалните води. Следъ това влизалъ самъ въ водата и измивалъ тѣлото си. Когато умиралъ кралътъ, тѣлото му поставяли въ ковчегъ отъ палмово дърво, отвѣтре обковано съ злато. При богато облѣчения трупъ поставяли сѫщо подаръци и отнасяли ковчега въ нѣкоя свѣщена пещера. Испанцитѣ знаели това, та при завладяването на Колумбия претърсили всички езера и пещери и събрали грамадни богатства. Само въ единъ храмъ въ 1527 г. било намѣreno 460 килограма злато.

Златото не носи щастие

Тѣзи завоевания на испанцитѣ въ Америка имъ донесли толкова много злато и скжпоцени камъни, че настѫпило едно обезценяване. Изумрудътѣ, рубинитѣ, бисеритѣ и други скжпи камъни, които до тогава имали голѣма цена въ Европа, изведнажъ паднали. За единъ килограмъ сребро се получавало 2-5 кгр. злато. Дори златните пари въ Испания нѣмали цена. Всичко се кѫпѣло въ злато; но вмѣсто благоденствие, сиромашията все повече се ширila. Паритѣ не стрували нищо, а народътъ се научилъ на леностъ. Оттогава започва да запада испанската държава, въ която слънцето никога не залѣзвало.

